

лено време за тѣзи службѣ, въ което всички да могатъ да му ся кланятъ съгласно и безъ прѣпятствіе. Единъ день въ седмицѣ-тѣ не е и наистинѣ твърдѣ много, и не разбирамъ да е твърдѣ малко.

“Петата опрѣдѣлява домашны-тѣ длѣжности.”

“Неправды-тѣ къмъ ближніа *добрѣ сѣ наредены* въ нравственныя законъ. Тѣ опрѣдѣляватъ наредѣ, кои сѣ грѣхове-тѣ противъ живота, чистотѣ-тѣ, имотѣ-тѣ и характера.” И, каза той съ обыкновеннѣ-тѣ си точность, “забѣлѣжвамъ че въ всякой видѣ грѣхове, най-главный-тѣ ся нарочно забранява. Напр. най-гольма-та неправда на живота е убійство-то; на чистотѣ-тѣ, прѣлюбодѣйствието; на имотѣ-тѣ, кражба-та; и на характера, клѣтвопрѣстѣпленіето. Сега по-гольмый грѣхъ трѣбва да съдържава по-малкы-тѣ отъ истый-тѣ видѣ: убійство-то трѣбва да съдържава всякъ неправдѣ на живота; прѣлюбодѣйствието всякъ неправдѣ на чистотѣ-тѣ, и тѣй за останалы-тѣ. И нравственный-тѣ законъ ся свършва съ единъ заповѣдъ, която възбранява всяко несправедно *желаніе* за нѣща-та на ближній-тѣ ни.”

“Азъ мисляхъ,” продължаваше той, “дѣ намѣри Моисей тойзи законъ? Азъ съмъ чель исторіѣ. Египтяни-тѣ и близосѣдни-тѣ народи бѣхѣ идолопоклонци. Таквизъ бѣхѣ Гърци-тѣ и Римляни-тѣ. Най-добри-тѣ и най-мѣдри-тѣ Гърци и Римляни никога не дадохѣ подобны нравственныя правила. *Дѣ намѣри Моисей тойзи законъ*, който надминува мѣдрость-тѣ и философіѣ-тѣ на най-просвѣщенны-тѣ вѣкове? — Той живѣше въ едно дивашко време; но даде законъ, въ който ученіето и мѣдрость-та на всичко-то време и до сега не намѣрихѣ порокъ. Дѣ го намѣри той? Не бѣше възможно за Моисея да бѣде по-горень